

Noc královny Kristiny

Hoboes

1. Ty, co svou věčnou samotu slzama zapíjíš
je málo lásky na světě a žebrat neu - míš
ty patříš k těm co tuhle noc se na pouť se vydají
je jejich noc těch lidí noc co lásku hledají

2. Až večer padne do polí zaslechnou zvonů hlas
je bílá tma a bílá zem a divnej, divnej čas
jen vítr houfu poutníků na cestu vyhrává
tu noc královna Kristýna svý děti svolává

R: Zvon už volá sníh lampu zhasíná
z dálky volá královna Kristýna.

3. Tak táhnou kolem mýho domu slepý poutníci
jdou do tmy kolem mýho domu bílou vánicí
jdou za štěstím a za láskou jak zvony v dálce zvou
a vítr jejich stopy kryje dekou mrazivou

4. Až tma se bleskem roztrhne a vítr půjde spát
uvidí zámek ledovej nad oblakama stát
v tý chvíli první z poutníků uslyší z nebe smích
teď leží tiše u cesty a v očích mají sníh

R:

5. Noc kouzel plná zázraků se k ránu naklání
už došli tam kam lákalo je zvonů volání
jak z hloubi domu na večer, když dítě usíná
směje se tiše tichounce královna Kristýna

6. Šla kolem mýho domu řada slepejch poutníků
snad před rokem snad před chvílí jsem vzala za kliku
Je noc královny Kristýny, už slyším zvony znít
Volá královna Kristýna, já taky musím jít.

R: